எண் No.	அதிகாரம் (Adhikaram)	குறள் (Kural)	பொருள் (Meaning)
1	**அறன் வலியுறுத்தல்**	ஒல்லும் வகையான அறவினை ஓவாதே செல்லும்வாய் எல்லாஞ் செயல்	செய்யக்கூடிய அறச்செயலை இடைவிடாமல் இயன்ற மட்டும் எல்லா இடங்களிலும் போற்றிச் செய்ய வேண்டும்.
2	**அறன் வலியுறுத்தல்**	மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன் ஆகுல நீர பிற	மனம் தூய்மையாக இருப்பதே அறம்; மற்றவை ஆரவாரம் மட்டுமே.
3	**அறன் வலியுறுத்தல்**	அழுக்கா றவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்ற தறம்	பொறாமை, ஆசை, கோபம், கடுஞ்சொல் எனும் நான்கையும் விலக்கி இருப்பதே அறம்.
4	**அறன் வலியுறுத்தல்**	அறத்தான் வருவதே இன்பமற் றெல்லாம் புறத்த புகழும் இல	அறவழி வாழ்க்கையால் வருவதே இன்பம். அதற்கு மாறாக வருவது இன்பம் ஆகாது; புகழும் ஆகாது.
5	**அன்புடைமை**	அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர் புண்கணீர் பூசல் தரும்	அன்பைத் தாழ்ப்பாள் போட்டு அடைக்க முடியாது. அன்புக்குரியவரின் துன்பத்தைக் காணும்போது சிந்தும் கண்ணீரில், அது வெளிப்பட்டுவிடும்.
6	**அன்புடைமை**	அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு	அன்பு இல்லாதவர், எல்லாம் தமக்கே என உரிமை கொண்டாடுவர்; அன்பு உடையவர் தம் உடைமை அனைத்தும் பிறருக்கென எண்ணிடுவர்.
7	**அன்புடைமை**	அன்பீனும் ஆர்வம் உடைமை அதுஈனும் நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு	அன்பு பிறரிடம் விருப்பம் உடையவராக வாழும் பற்றுள்ளம் தரும். அது நட்பு எனும் பெருஞ்சிறப்பை உருவாக்கும்.
8	**அன்புடைமை**	அன்பின் வழிய துயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு என்புதோல் போர்த்த உடம்பு	அன்பு வழியில் இயங்குவதே உயிருள்ள உடலாகும்; இல்லையேல், அது எலும்பைத் தோல் போர்த்திய வெறும் உடலேயாகும்.
9	**இனியவை கூறல்**	இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறிலவாம் செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்	ஒருவர் கூறும் சொல் அன்பு கலந்ததாகவும், வஞ்சனையற்றதாகவும், வாய்மையுடையதாகவும் இருப்பின் அதுவே இன்சொல்லாகும்.
10	**இனியவை கூறல்**	அகன்அமர்ந் தீதலின் நன்றே முகனமர்ந்து இன்சொலன் ஆகப் பெறின்	முகம் மலர்ந்து இனிமையாகப் பேசுவது, மனம் மகிழ்ந்து பொருள் கொடுப்பதை விட நல்லதாகும்.
11	**இனியவை கூறல்**	பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு அணியல்ல மற்றுப் பிற	அடக்கமான பண்பும், இனிமையாகப் பேசும் இயல்பும் ஒருவனுக்கு அணிகலனாகும். மற்றவை அணிகள் அல்ல.
12	**இனியவை கூறல்**	இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் கனிஇருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று	இனிமையான சொற்கள் இருக்கும்போது அவற்றை விடுத்துக் கடுமையாகப் பேசுவது, கனியை ஒதுக்கிக் காயைத் தின்பது போலாகும்.
13	**செய்ந்நன்றியறிதல்**	செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது	தான் ஓர் உதவியும் செய்யாதிருக்க, பிறர் தனக்கு செய்த உதவிக்கு, இந்த வானமும் பூமியும் கைமாறாகக் கொடுத்தாலும் ஈடாக முடியாது.
14	**செய்ந்நன்றியறிதல்**	பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின் நன்மை கடலின் பெரிது	என்ன பயன் கிடைக்கும் என்று எண்ணிப் பார்க்காமலே, அன்பின் காரணமாக ஒருவர் செய்த உதவியின் சிறப்பு கடலை விடப் பெரிது.

15	**செய்ந்நன்றியறிதல்**	தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன்தெரி வார்	தினை அளவாக மிகச் சிறிய உதவியே செய்த போதிலும் அதன் பயனை நன்கு அறிந்தவர் அதைப் பனை அளவு மிகப் பெரிய உதவியாய் போற்றுவர்.
16	**செய்ந்நன்றியறிதல்**	மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு	குற்றமற்றவரின் உறவை மறக்கவும் கூடாது; துன்பத்தில் துணை நின்றவர் நட்பைத் துறக்கவும் கூடாது.
17	**அடக்கம் உடைமை**	செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந் தாற்றின் அடங்கப் பெறின்	அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்து, நல்வழியில் அடக்கமாக வாழ்ந்தால், அந்த அடக்கம் நல்லோரால் அறியப்பட்டு பெருமையைக் கொடுக்கும்.
18	**அடக்கம் உடைமை**	நிலையின் திரியா தடங்கியான் தோற்றம் மலையினும் மாணப் பெரிது	தன் நிலையிலிருந்து மாறுபடாமல் அடக்கத்துடன் வாழ்பவனுடைய உயர்வு, மலையின் உயர்வை விட மிகவும் பெரிதாகும்.
19	**அடக்கம் உடைமை**	ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின் எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து	ஒரு பிறப்பில், ஆமைபோல் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கியாள வல்லவனானால், அது அவனுக்குப் பல பிறப்பிலும் காப்பாக அமையும்.
20	**அடக்கம் உடைமை**	ஒன்றானுந் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின் நன்றாகா தாகி விடும்	ஒருவன் பேசும் சொற்களில் ஒரு சொல் தீய சொல்லாக இருந்து துன்பம் விளைவிக்குமானால், அதனால் மற்ற அறங்களாலும் நன்மை விளையாமல் போகும்.
21	**ஒழுக்கம் உடைமை**	ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப் படும்	ஒருவர்க்கு உயர்வு தரக் கூடியது ஒழுக்கம் என்பதால், அந்த ஒழுக்கமே உயிரைவிடச் சிறந்ததாகப் போற்றப்படும்.
22	**ஒழுக்கம் உடைமை**	அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன் றில்லை ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு	பொறாமையுடையவனுக்கு செல்வம் இல்லாதது போல், ஒழுக்கம் இல்லாதவனுடைய வாழ்க்கையில் உயர்வு இல்லை.
23	**ஒழுக்கம் உடைமை**	ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்	தவறியும் தம் வாயால் தீய சொற்களைச் சொல்வது ஒழுக்கம் உடையவர்களிடம் இல்லாத பண்பாகும்.
24	**பொறையுடைமை**	அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை	தன்னைத் தோண்டுவோரையும் விழாமல் தாங்குகின்ற நிலம் போல், தம்மை அவமதிப்பவரையும் பொறுப்பதே தலைசிறந்த பண்பாகும்.
25	**பொறையுடைமை**	பொறுத்த லிறப்பினை யென்றும் அதனை மறத்த லதனினும் நன்று	அளவுகடந்து பிறர் செய்யும் தீங்கை எப்போதும் பொறுக்க வேண்டும்; அத் தீங்கை மறப்பது பொறுத்தலை விட நல்லது.
26	**பொறையுடைமை**	நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை போற்றி யொழுகப் படும்	நிறைவான மனிதராக இருக்க வேண்டினால், பொறுமையைப் போற்றி ஒழுக வேண்டும்.
27	**அழுக்காறாமை**	ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத் தழுக்கா றிலாத இயல்பு	தன் நெஞ்சில் பொறாமை இல்லாமல் வாழும் இயல்பைத் தனக்குரிய ஒழுக்க நெறியாகக் கொண்டு போற்ற வேண்டும்
28	**அழுக்காறாமை**	அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலும் ஒன்னார் வழுக்கியுங் கேடீன் பது	பொறாமைக் குணம் உடையவர்க்கு வேறு பகையே வேண்டா; பொறாமையே அவர்களை வீழ்த்தி விடும்.

29	**அழுக்காறாமை**	கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்	பிறர்க்கு உதவியாகக் கொடுக்கப்படும் பொருளைக் கண்டு பொறாமைப்படுகின்றவனுடைய சுற்றம், உடையும் உணவும் இல்லாமல் கெடும்.
30	**புறங்கூறாமை**	கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்	நேருக்கு நேராக ஒருவரது குறைகளைக் கடுமையாகச் சொன்னாலும் சொல்லலாம், ஆனால் நேரில் இல்லாதபோது, பின்விளைவை எண்ணாமல் அவரைப் பற்றிக் குறை கூறுவது தவறு.
31	**புறங்கூறாமை**	பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி நட்பாடல் தேற்றா தவர்	இனிமையாகப் பேசி நட்பை வளர்க்கத் தெரியாதவர், புறங்கூறித் தம் நண்பர்களை இழந்து விடுவர்.
32	**புறங்கூறாமை**	ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றங் காண்கிற்பின் தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு	பிறர் குற்றத்தைக் காண்பவர்கள் தம் குற்றத்தையும் எண்ணிப் பார்த்தால், நிலைபெற்ற உயிர்க்குத் துன்பம் வராது.
33	**தீவினையச்சம்**	மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின் அறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு	மறந்தும் பிறர்க்குத் தீமை செய்ய நினைக்கக் கூடாது; அப்படி நினைத்தால், அறம் அவனுக்குக் கேடு உண்டாக்கும்.
34	**தீவினையச்சம்**	இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யின் இலனாகும் மற்றுப் பெயர்த்து	தன் ஏழ்மையைப் போக்கப் பிறர்க்குத் தீமை செய்யக்கூடாது, செய்தால் மேலும் ஏழை ஆகி வாட வேண்டியிருக்கும்.
35	**தீவினையச்சம்**	எனைப்பகை யுற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை வீயாது பின்சென் றடும்	எவ்வளவு பெரிய பகையைப் பெற்றவரும் தப்பித்துக் கொள்வர்; ஆனால் தீமை செய்வதால் வரும் பகையோ, அழியாமல் நம் பின் வந்து, நம்மை அழிக்கும்.
36	**ஈகை**	வறியார்க்கொன் றீவதே ஈகைமற் றெல்லாங் குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து	இல்லாதவர்க்கு வழங்குவதே ஈகைப் பண்பாகும். மற்றவர்க்குக் கொடுப்பதெல்லாம் பயன் எதிர்பார்த்து கொடுக்கும் தன்மை உடையது.
37	**ஈகை**	அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன் பெற்றான் பொருள்வைப் புழி	வறியவரின் கடும்பசியைத் தீர்க்க வேண்டும். அதுவே பொருள் பெற்ற ஒருவன் அப்பொருளைத் தனக்குப் பிற்காலத்தில் உதவுமாறு சேர்த்து வைக்கும் இடமாகும்.
38	**ஈகை**	இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல் குலனுடையான் கண்ணே யுள	தமக்குள்ள வறுமைத் துன்பத்தைக் காட்டிக்கொள்ளாமல், பிறருக்கு ஈவது உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவரின் பண்பாகும்.
39	**புகழ்**	ஈத லிசைபட வாழ்தல் அதுவல்ல தூதிய மில்லை உயிர்க்கு	வறியவர்க்கு ஈதல் வேண்டும்; அதனால் புகழ் உண்டாக வாழ வேண்டும். இப்புகழன்றி மனித உயிர்க்குப் பயன் வேறு ஒன்றும் இல்லை.
40	**புகழ்**	புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை இகழ்வாரை நோவ தெவன்	தமக்குப் புகழ் உண்டாகுமாறு வாழமுடியாதவர் தம்மீது வருந்தாமல், தம்மை இகழ்கின்றவரை நொந்து கொள்வதேனோ?
41	**புகழ்**	வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லாம் இசையென்னும் எச்சம் பெறாஅ விடின்	தமக்குப் பிறகும் எஞ்சி நிற்கக் கூடிய புகழைப் பெறாவிட்டால், அது அந்த வாழ்க்கைக்கே வந்த பழியென்று உலகம் கூறும்.
42	**வாய்மை**	தன்நெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்	ஒருவர் தன் மனமறிந்து பொய் சொல்லக்கூடாது; அப்படிச் சொன்னால், சொன்னவரின் மனமே அவரைத் தண்டிக்கும்.

43	**வாய்மை**	மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு தானஞ்செய் வாரின் தலை	உள்ளம் அறிய உண்மை பேசுபவன், தவமும் தானமும் செய்பவரைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவன் ஆவான்.
44	**வாய்மை**	பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை எய்யாமை எல்லா அறமுந் தரும்	பொய் சொல்லாமல் இருப்பது போலப் புகழ் தருவது இல்லை. அது அவன் அறியாமலேயே அவனுக்கு எல்லாப் புண்ணியங்களையும் தரும்.
45	**இன்னா செய்யாமை**	கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்தின்னா செய்யாமை மாசற்றார் கோள்	சினங்கொண்டு சொல்லாலோ செயலாலோ ஒருவன் துன்பம் செய்த போதிலும் அவனுக்கு திரும்ப துன்பம் செய்யாதிருத்தலே மாசற்றவரின் கொள்கையாகும்.
46	**இன்னா செய்யாமை**	இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண நன்னயஞ் செய்து விடல்	நமக்குத் தீங்கு செய்தவரைத் தண்டிப்பதற்குச் சரியான வழி, அவர் நாணும் படியாக அவருக்கு நன்மை செய்வதுதான்.
47	**இன்னா செய்யாமை**	அறிவினான் ஆகுவ துண்டோ பிறிதின்நோய் தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை	மற்ற உயிரின் துன்பத்தை தன் துன்பம் போல் கருதிக் காப்பாற்றா விட்டால், பெற்றுள்ள அறிவினால் எந்தப் பயனுமில்லை.
48	**கல்வி**	உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார் கடையரே கல்லா தவர்	செல்வர் முன் வறியவர் நிற்பது போல், கற்றவர் முன் விரும்பிப் பணிந்து நின்று கல்வி கற்றவரே உயர்ந்தவர்; கல்லாதவர் இழிந்தவர்.
49	**கல்வி**	தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத் தூறும் அறிவு	தோண்டத் தோண்ட ஊற்றுநீர் கிடைப்பது போலத் தொடர்ந்து படிக்கப் படிக்க அறிவு பெருகிக் கொண்டே இருக்கும்.
50	**கல்வி**	கேடில் விழுச் செல்வங் கல்வி யொருவற்கு மாடல்ல மற்றை யவை	கல்வி ஒன்றே அழிவற்ற செல்வமாகும் அதற்கொப்பான சிறந்த செல்வம், வேறு எதுவும் இல்லை.
51	**அறிவுடைமை**	அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும் உள்ளழிக்க லாகா அரண்	அறிவு அழிவு வராமல் காக்கும் கருவியாகும். பகைவராலும் அழிக்க முடியாத பாதுகாக்கும் அரண், அறிவு ஒன்றுதான்.
52	**அறிவுடைமை**	எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு	எந்தக் கருத்தை எவர் சொன்னாலும், அக்கருத்தின் உண்மையைக் காண்பதுதான் அறிவு.
53	**அறிவுடைமை**	அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார் அஃதறி கல்லா தவர்	அறிவுடையார் நாளை வர இருப்பதை முன் அறிய வல்லவர்; அறிவு இல்லாதவரோ அதனை அறிய இயலாதவர்.
54	**குற்றங்கடிதல்**	தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பின் என்குற்ற மாகும் இறைக்கு	முதலில் தன் குற்றத்தைக் கண்டு விலக்கிப் பிறகு அடுத்தவர் குற்றத்தைக் காணும் ஆற்றல் மிக்க தலைவனுக்கு, குற்றம் ஏதும் வராது!
55	**குற்றங்கடிதல்**	குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே அற்றந் தரூஉம் பகை	குற்றம் புரிவது அழிவை உண்டாக்கக் கூடிய பகையாக மாறுவதால், குற்றம் புரியாமல் இருப்பதையே நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும்.
56	**குற்றங்கடிதல்**	வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர் வைத்தூறு போலக் கெடும்	குற்றம் நேர்வதற்கு முன்னமே வராமல் காத்துக் கொள்ளாதவனுடைய வாழ்க்கை, நெருப்பின் முன் நின்ற வைக்கோல் போர் போல் அழிந்துவிடும்.
57	**ஊக்கம் உடைமை**	உள்ள முடைமை உடைமை பொருளுடைமை நில்லாது நீங்கி விடும்	மன ஊறுதியே நிலையான உடைமை; மற்றப் பொருளுடைமையானது நிலையானதன்று.

58	**ஊக்கம் உடைமை**	ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா ஊக்க முடையா னுழை	தளராத ஊக்கம் உள்ளவனிடம், செல்வமானது தானே அவனைத் தேடிச் சேரும்.
59	**ஊக்கம் உடைமை**	வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம் உள்ளத் தனைய துயர்வு	நீரின் அளவுதான் அதில் மலர்ந்துள்ள தாமரைத் தண்டின் அளவும் இருக்கும். அதுபோல மனித வாழ்க்கையின் உயர்வு அவர் மனத்தில் கொண்டுள்ள ஊக்கத்தின் அளவே இருக்கும்.
60	**சொல்வன்மை**	ஆக்கமுங் கேடும் அதனால் வருதலாற் காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு	ஆக்கமும் கேடும் சொல்லுகின்ற சொல்லால் வருவதால், எந்தவொரு சொல்லிலும் தவறு நேராமல் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.
61	**சொல்வன்மை**	கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாம் சொல்	கேட்போரைக் கவரும் தன்மையுடைதாகவும், கேட்காதவரும் கேட்க விரும்புமாறு கூறப்படுவது சொல்வன்மையாகும்.
62	**சொல்வன்மை**	சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து	தாம் சொல்லும் சொல்லை வெல்ல, வேறொரு சொல் இல்லை என்பதை அறிந்து சொல்லவேண்டும்.
63	**நாடு**	தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச் செல்வருஞ் சேர்வது நாடு	குறையாத விளைபொருளும், சிறந்த பெருமக்களும், கேடில்லாத செல்வரும் சேர்ந்து வாழ்வதே நாடு.
64	**நாடு**	உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும் சேரா தியல்வது நாடு	பசியும், ஓயாத நோயும், அழிவு செய்யும் பகையுமற்ற நாடுதான் சிறந்த நாடாகும்.
65	**நாடு**	இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும் வல்லரணும் நாட்டிற் குறுப்பு	ஊற்றும் மழையும் மாகிய இருவகை நீர்வளமும், தக்கவாறு அமைந்த மலையும் அந்த மலையிலிருந்து ஆறாக வரும் நீர் வளமும் வலிய அரணும் நாட்டிற்கு உறுப்புகளாகும்.
66	**நட்பு**	நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண் மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு	நட்பு என்பது சிரித்து மகிழ்வதற்காக அல்ல; நண்பர்கள் நல்வழி தவறிச் செல்லும்பொழுது இடித்துரைத்துத் திருத்துவதற்காகும்.
67	**நட்பு**	முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத் தகநக நட்பது நட்பு	இன்முகம் காட்டுவது மட்டும் நட்புக்கு அடையாளமல்ல; மனமார நேசித்துப் பழகுவதே உண்மையான நட்பாகும்.
68	**நட்பு**	நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை	நட்புக்கு சிறந்த நிலை எது என்றால், எப்போதும் வேறுபடுதல் இல்லாமல், முடியும் போதெல்லாம் உதவி செய்து தாங்கும் நிலையாகும்.
69	கூடா நட்பு	முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னா வஞ்சரை அஞ்சப் படும்	முகத்தால் இனிமையாகச் சிரித்துப் பழகி அகத்தில் தீமை கொண்டுள்ள வஞ்சகருடன் நட்பு கொள்வதற்கு அஞ்ச வேண்டும்.
70	கூடா நட்பு	நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்சொல் ஒல்லை உணரப் படும்	பகைவர், நண்பரைப்போல இனிமையாகப் பேசினாலும் அந்தச் சொற்களின் உண்மைத் தன்மையான சிறுமைக் குணம் வெளிப்பட்டே தீரும்.